

af grundene til, at CD stillede denne her forespørgsel, for vi sagde, at hvis det har været opfattelsen af signalerne fra Folketinget, at man bare skulle stramme og man bare skulle gøre det ene og det andet, så må vi jo i dag sende et andet signal. Altså fordi jeg går ind for, at narokoforbrydere ikke skal behandles ordentligt i Danmark, eller at misbrug gerne skal forhindres, så går jeg altså ikke ind for, at folk ikke kan få visum til Danmark.

Det signal håber jeg også debatten i dag sender, og det er bestemt et af målene med den, for sandheden er jo, og det kan man også høre lidt i debatten i dag, at ord jo er farlige. Altså jeg bliver bekymret, når man i dag i debatten kan sige ting, som for 10 år siden vel nærmest ville have fået den halve nation til at rejse sig i protest, men det er altså legitimt i dag at stille sig op og sige, at man skal sælge muslimske kvinder, eller hvad det nu er man skal gøre. Der er nogle, der siger nå ja, herregud, hvis man siger det fra talerstolen, og så sker der ikke mere, hvor folk jo tidligere ville have taget skarp afstand fra det. Derved er man i gang med at skabe et klima, der giver mulighed for en fordrejning, for en forvanskning og en dårlig behandling af andre.

Den diskrimination, vi ser i dag, og som er langt værre, end man tror, hvor der bliver råbt efter folk på gaden, og hvad ved jeg, er et resultat af, at ord er farlige. Så derfor skal alle partier herinde passe lidt på, hvilke ord de bruger.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Så tror jeg, den taletid også er udløbet.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Hr. Søren Søndergaard må have sin hypotese, den kan jeg jo ikke tage fra ham, og hvis hr. Søren Søndergaard mener, at det er politikernes signaler, så kan jeg ikke gøre meget andet ved det end at sige, at så bør vi i hvert fald arbejde meget, meget kraftigt med, hvad det er for signaler.

Men jeg vil dog gerne sige, at heldigvis er det ikke den opfattelse, administrationen har. Jeg tror, hr. Søren Søndergaard har fulgt med i den debat, der har været, bl.a. i dagbladet Politiken og på Internettet, mellem Udlændingestyrelsens direktør og nogle af kritikerne. Et af resultaterne af den var, at Udlændingestyrelsens direktør meget direkte sagde: Selvfølgelig administrerer

vi ikke på basis af signaler. Vi administrerer selvfølgelig på basis af lovgivningen, forarbejderne og bemærkningerne til lovgivningen, sådan som man også gør det, hvis man måtte komme i en retssal på et eller andet tidspunkt og skal tage til efterretning, om man har gjort fejl eller ej.

Så det er i hvert fald ikke Udlændingestyrelsens opfattelse.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Til hr. Estrup vil jeg sige, at det gør det da ikke meget bedre, at Udlændingestyrelsens chef meddeler, at de gennemfører det, de gennemfører, på basis af lovgivning og bemærkningerne til lovgivningen, for så er der jo en nøje sammenhæng. Så er det jo lovgivningen og bemærkningerne, der er problemet, medmindre vi skal have en ny chef for Udlændingestyrelsen; det er jo også en mulighed, men det må hr. Estrup jo så komme herop og sige. Jeg må indrømme, at den synes jeg ikke rigtig holdt.

Til hr. Arne Melchior vil jeg sige: Det kan godt være ministerens ansvar at signalere til embedsværket, at lovgivningen skal administreres så mildt som muligt. Det kan da godt være, det skal være det. Men man kan jo ikke frikende Folketinget for et vist ansvar for at gøre klart over for ministeren, hvad det ønsker, og vi synes ikke, at Folketinget har gjort klart over for ministeren, at det ønskede en så mild administration som muligt. Af dem, der stemte for, har hr. Arne Melchior meddelt det, og så var vi en række partier, der stemte imod, mens de øvrige partier ikke har givet den meddelelse.

Jeg er jo altså meget enig i mange af de ting, som både hr. Estrup og hr. Duetoft siger. Jeg vil jo nødtigt stå her og være den, der ligesom forsvarer, at inden for de skøn, det er muligt at foretage, har embedsværket stort set lagt den hårdest mulige kurs, for det forsvar synes jeg ikke nødvendigvis skal gives. Jeg synes altså, der er behov for civilcourage i embedsværket, det vil jeg godt sige. Jeg synes, at på enkelte punkter er den danske udlændingelovgivning kommet på et niveau, hvor der er behov for, at folk, ikke som embedsmænd, men som samfundsborgere, siger fra. Det gælder f.eks., når vi sender folk tilbage til lande, hvor de forsvinder, og hvor der ikke kan redegøres for, hvad der sker med dem. Jeg synes, enhver person har en pligt - hvis man ikke vil komme i den samme situation som tyske embedsmænd stod i i